

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi H. S.-B. o wznowienie postępowania
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 listopada
2010 r., wydanym w sprawie
z powództwa H. S.-B.
przeciwko Gminie M.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2014 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 3 lipca 2013 r.,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie,**
- 2. pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powódki H. S. – B. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie przeciwko Gminie M. o zapłatę kwoty 49 626,72 zł z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz kwoty 56 919,98 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że w skardze o wznowienie postępowania, wniesionej w dniu 24 kwietnia 2013 r., skarżąca powołała się na art. 424¹ i art. 424⁴ k.p.c., zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu powielenie kwestionowanych przez nią ustaleń Sądu pierwszej instancji oraz obrażę art. 328 § 2 k.p.c., wywodziła, że z powodu naruszenia przepisów postępowania wyrok z dnia 25 listopada 2010 r. jest niezgodny z prawem i wniosła o jego uchylenie. Skarga ta podlega odrzuceniu jako nieoparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 k.p.c.), zgodnie bowiem z art. 399 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem można oprzeć tylko na podstawach wymienionych w art. 401 - 403 k.p.c. Okoliczności przytoczone przez skarżącą wykraczają poza określony w tych przepisach katalog podstaw wznowienia postępowania. Instytucja wznowienia postępowania nie może natomiast prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania zarzutów, które były już przedmiotem rozpoznania w sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzuciła, że zaskarżone postanowienie zostało wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością, ponieważ w przedmiocie skargi orzekała sędzia, która brała udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą o wznowienie postępowania (art. 48 § 3 w związku z art. 379 pkt 4 k.p.c.). Poza tym, zdaniem skarżącej, Sąd Apelacyjny nie rozpoznał istoty sprawy przez to, że zakwalifikował wniesioną skargę jako skargę o wznowienie postępowania, podczas gdy z jej treści wynikało, że chodzi o skargę o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca trafnie zauważa, że sędzia K. S.– F., która brała udział w wydaniu zaskarżonego postanowienia, zasiadała w składzie Sądu Apelacyjnego w dniu 25 listopada 2010 r. i uczestniczyła w wydaniu wyroku objętego skargą o wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 48 § 3 k.p.c., sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą o wznowienie, nie może orzekać co do tej skargi. Przewidziane w tym przepisie wyłączenie sędziego obejmuje przy tym wszystkie czynności wchodzące w zakres badania dopuszczalności wznowienia oraz rozpoznania skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 536/06, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2007 r., I CZ 87/07, nie publ.). Trzeba zatem zgodzić się z zarzutem, że w wydaniu zaskarżonego postanowienia brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy. Oznacza to, że wspomniane postanowienie zapadło w postępowaniu dotkniętym nieważnością (art. 379 pkt 4 w związku z art. 48 § 3 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy, skoro Sąd Apelacyjny potraktował wniesioną skargę - zgodnie z zawartym w niej wnioskiem – jako skargę o wznowienie postępowania i orzekł o jej odrzuceniu w składzie, w którym brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy, konieczne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Dlatego też Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 zd. pierwsze k.p.c. oraz art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.